No. 126. DINGSDAG 20 OCTOBER. 1857.

VIER EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 2.30, buiten Assen franco per post *f* 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels *f* 1.00 en voor elken regel meer 15 cent, behalve 35 cent zegelregt.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der gemeente Assen,

doen te weten:

dat de *beschrijvingslijst der kinderen tusschen de 5 en 12 jaren oud*, ingevolge art. 1 in verband met art. 13 der verordening op de invordering der *schoolgelden*, waarvan de heffing, bevolen bij raadsbesluit van 21 Maart 1857, werd goedgekeurd bij kon. besluit van 27 derzelfde maand No. 48, opgemaakt om te strekken tot grondslag voor het *kohier van aanslag in de schoolgelden over de laatste acht maanden van* 1857, den Raad werd aangeboden in deszelfs vergadering van 17 October jl. en dat, ingevolge raadsbesluit van dien dag no. 158, de lijst ten Raadhuize, gedurende acht dagen, ingaande den 21 dezer maand voor een ieder ter inzage zal voorliggen om de belanghebbenden in staat te stellen van den inhoud kennis te nemen en daartegen bezwaren in te dienen, hetwelk binnen dien termijn zal moeten geschieden.

Assen, den 19 October 1857.

De Burgemeester,
V. D. FELTZ.
De Secretaris,
KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

20 Oct.

Nog altijd is het denkend Europa te Stuttgart en te Weimar.

Te Stuttgart?

En wie was er niet met zijne verbeelding, toen uit elk venster eene driekleurige vlag wapperde en men uit elks mond eene tong zag die schreeuwde: »*vive l'empereur! leve de Keizer!*« Niemand, die volks-oordeel en volksgunst kent, verwondert zich over dien vlaggentooi en dat vreugdegejuich. Toen *Napoleon I* eene zijner schitterendste batailles leverde, liep het gerucht in een stadje, digt bij het veldslag-tooneel, dat de groote generaal, geheel verslagen was. »Hoezee! hoezee!« schreeuwde het volk in de stad, de dwingeland is verslagen, Europa zal weldra vrij zijn!" en op de vischmarkt hoorde men in min gekuischte taal (daar zingt men naar dat men gebekt is) »ha! het monster is eindelijk den kop ingedrukt! hadden wij den kindervreter hier, wij kerfden hem den rug als de schol die voor ons op de bank ligt. Wij zouden hem toonen ....." Maar wat hoort men ginds? Paarden-getrappel en trompetgeschal? Inderdaad en een cavallerist, die met zijn paard in vrolijken draf de straat inhuppelt en roept: »*vive l'empereur! leve de Keizer!*" 't Gerucht loog; — de Keizer reed als overwinnaar het stadje door, naar..... In een oogwenk was de kleine man met zijn bekend steekje op de vischmarkt en al de kerfsters riepen als uit eenen mond, terwijl sommigen in geestdrift met de zakdoeken, ja, met de mutsen zwaaiden: »leve de Keizer! de held die tienduizenden versloeg? Hoerah!"

Zoo is het volk — in de laagte zoowel als in de hoogte.

Napoleon III en *Alexander II* te Stuttgart!

Op den dag, dat wij in onze verbeelding die beide Souvereinen, onder het gejuich der menigte daar te zamen zagen en gedurende eenige oogenblikken vertrouwelijk spreken, dachten wij aan Sebastopol en verplaatsten ons in het vertrek waar *Alexander* aan *Napoleon* een bezoek bragt, in — S e b a s t o p o l. Dáár vonden wij de stilte des doods.. en een kerkhof zonder grafgesteenten. Van uit de zee waaide over de verwoeste sterkte een vochtige koude wind. De avond viel en terwijl Stuttgart schitterend was verlicht, hulde zich Sebastopol's kerkhof in een nevel van tranen, verre. verre van daar door treurenden geweend......

Maar genoeg — verlaten wij zoo wel het geschonden Sebastopol als het schitterend Stuttgart, om voor een oogenblik te Weimar te zijn, als daar Keizer *Alexander*, die even te voren *Napoleon* vaarwel had gezegd, als de zoon van *Nicolaas*, eens Oostenrijk's redder, stond tegenover Keizer *Frans Jozeff*, zittende op den troon, die eens waggelde maar welks pilaren door eene krachtige Czaren hand werden gegrepen, opdat ze niet zouden bezwijken. Wie schetst het gevoel, dat den jeugdigen Monarch van Rusland beheerschte, toen hij na zulk een tijd van beproeving voor Rusland hem zag, die deed wat de politiek zijns eersten ministers, Prins *van Schwartzenberg*, leerde: o n d a n k b a a r zijn? »*De vorsten omhelsden elkander*" stond er geschreven in de dagbladen, die melding maakten van die zamenkomst, maar die weet wat gekroonde Hoofden doen voor de oogen der menigte, beseft ook hoe Rusland's Keizer te moede moet zijn geweest tegen over den Monarch, die ten troon zit, omdat *Nicolaas I* niet doof toonde te zijn voor het hulpgeschrei .. van een gekroonden vriend.

Men zegt, dat *Alexander II* dáár de hand der verzoening reikte, om den hartewensch te bevredigen van Pruissen's Koning, — een Koning, die veel deed tot handhaving van den Europeschen vrede, en eere zij hem daarvoor, ook op zijn ziekbed, door allen toegebragt! die beseffen wat het den onderdaan *kan* kosten, als de Vorsten op elkanderen vertoornd zijn.

Zoo denken wij, als 't ware ongemerkt, aan Koning *Friedrich Wilhelm*, wiens ziekte naar 't schijnt, niet zijn zal ten doode. Dat verheugt zijn Volk, ja geheel Europa, en vooral het Protestantsche Europa, dat in hem een verheven en moedig beschermer *ziet* — een Vorst, die openlijk zegt, dat hij het tot zijne roeping acht, om Protestantsch Monarch te wezen. En waarom ook niet? Hij heeft millioenen R.-Catholieke onderdanen, maar die mogen gerust wonen onder de heerschappij van een echten Protestant, wiens hoogste leus is: »welbegrepene verdraagzaamheid!" Wij zeggen wélbegrepen, omdat er ook eene verdraagzaamheid bestaat, die uit onverschilligheid of menschen-vrees voortspruit, en die dan ook geenszins het kenmerk is van den waren Protestant, 't zij deze in nederigheid leeft, of gezeten is op een troon.

Vertroostend moet het voor Koning *Friedrich Wilhelm* op zijn ziekbed geweest zijn, dat zijn verzoek aan *Alexander II* gedaan, om den Keizer van Oostenrijk te Weimar te spreken, de bezorgdheid van Duitschland over de zamenkomst der Fransche en Russische Monarchen, grootendeels ophief, de kleinere Volkeren eenigzins van de vrees verloste, die zij voor hunne veiligheid en onafhankelijkheid koesterden en voor eenigen tijd althans, het oog deed afwenden van de *kaart* van Europa, waarover zoo menigeen te Stuttgart met de *pen* lijnen zag getrokken, die weldra met het *zwaard* en voor goed door het *aardrijk* zouden gaan, ook al trachtten velen dat te beletten met goed en bloed. Ja, meer dan dat zag men in de bijeenkomst der Oostenrijksche en Russische Keizers. Men schiep uit Weimar moed op een spoedig einde van den gewapenden vrede. die zoovele millioenen kost; trouwens, als Keizer *Napoleon* in den gevel van het groote magtige Frankrijk schreef: »mijne Regering is de vrede!" als Keizer *Frans Jozeff* en Keizer *Alexander* daarop *ja* en *amen*! zeggen, als Pruissens Koning geene getuigenis van zijne verzoenings-gezindheid behoeft te geven, en Engeland, dat Vaderland van de »vrienden des vredes", onlangs een boet- en bededag hield, waarop Koningin en bedelaar zich voor den Hemel verootmoedigden . . . . wie zou dan, daar ook de Volkeren zoo gaarne onder den olijfboom zitten, nog iets tegen eene Europesche ontwapening hebben in te brengen?

Oostenrijk zit daarenboven zeer in financieele benaauwdheid en als het troost is, dat ook anderen in dit ongemak deelen, dan vindt het die verzachting in ruime mate. Maar ieder moet zich zelven helpen, als allen in nood zijn! Die overtuiging is niet genoegelijk, maar kan toch tot iets goeds leiden. Zoo denkt de Oostenrijksche Regering aan haar leger, dat alle dagen met zoovele duizende monden gaapt en diepe grepen eischt in de schatkist. Dat zij het voorbeeld geve tot eene ontwapening op groote schaal, en zij zal ook eens dank ontvangen van Europa.

Dat de Koning van Pruissen welligt gedurende geruimen tijd het Regeringsbeleid niet zal kunnen voeren, wordt vrij algemeen geloofd, hoewel men de straat-docters even weinig geloof kan schenken als de politieke kwakzalvers. Zij hebben toch den Doorluchtigen zieke reeds zoo goed als dood gezegd en nu hebben wij de verblijdende tijding: dat er hoop, veel hoop is op herstelling.

Nopens een tijdelijk Regentschap is nog niets beslist. Indien Z. M. meent, zich eene wijle tijds aan de zorgen der Regering te moeten onthouden, dan maken de Ministers daarvan proces-verbaal op, en roepen de Wetgevende Magt bijeen, ten einde die van 's Konings denkwijze kennis te geven. Deze spreekt dan haar oordeel uit over het al of niet noodzakelijke van een Regentschap en de vermoedelijke troonopvolger, de Prins van Pruissen, 's Konings broeder, doet den eed als Regent en aanvaardt het bestuur.

Tot op dit oogenblik is er echter, zooals wij hebben gezegd, nog niets beslist.

De jongste tijdingen uit Indie, in tal van dépèches vervat, zijn over 't algemeen niet ongunstig, maar brengen toch weinig verandering in den staat van zaken aldaar. Een aantal dier berigten spreken over dezelfde zaken, die reeds in de eerste dépèches bekend waren gemaakt en brengen dus tot een juist begrip van den geheelen toestand dikwijls verwarring aan, terwijl andere zoo onbepaald zijn, dat er wel eene tweede dépèche noodig is tot verduidelijking.

Intusschen leeren wij uit deze mededeelingen, dat al de achtingswaardigste en invloedrijkste inwoners van Calcutta den Gouverneur-Generaal dringend verzochten, om, met het oog op den verwarden toestand des Lands en bij de overtuiging, dat de onlusten zich waarschijnlijk ook weldra over de thans nog rustige gedeelten van Bengalen zullen uitstrekken, *ja tot Calcutta zelve*, daar op de inlandsche politie van Calcutta geen vertrouwen is te stellen, althans door adressanten niet, worden vertrouwd, onmiddelijk de krijgswet af te kondigen in het geheele Presidentschap van Bengalen.

Men ziet dus, hoe weinig gerust men is, zelfs te Calcutta.

Intusschen, de Gouverneur heeft dit verzoek gewezen van de hand en ziet dus zoo veel gevaar niet, of te veel gevaar in den maatregel zelf.

Verder meldden de jongste dépèches, dat Delhi wordt verdedigd door slechts 17000 man, terwijl, volgens vroegere tijdingen, die 17000 krijgslieden nog verdeeld zouden zijn.

't Cijfer is te klein, dan dat wij het onvoorwaardelijk als juist zouden kunnen achten.

De belegeraars brandden van ongeduld, zoo schrijft men verder, om de stad te bestormen, maar als het garnizoen inderdaad zoo zwak is, waarom dan niet gestormd?

De val van Delhi is toch zoo wenschelijk en de zedelijke indruk, daardoor op Indie gemaakt, ten nutte van Albions magt, zou groot zijn.

De keerzijde der Indische medaille of de schaduwzijde dier jongste berigten toont, dat de Indische feesten van Moharrum rustig zijn voorbijgegaan, maar alleen onder het waakzaam oog der Engelsche krijgsmagt en van het Engelsche kanon, zoo dreigend en tartend was de houding der Muzelmannen, en wijst ook op eene bataille, waar 6000 man hulptroepen der Engelsche armée op de vlugt werden gejaagd door 1500 opstandelingen. Als de Engelsche bladen zelven dit berigt niet mededeelden, zouden wij het ongaarne gelooven. Vier tegen een en dan de vier op het hazenpad — dat zijn eene wonderlijke soort van *hulp*-troepen.

Nog altijd komen er berigten in over de wreedheden in Indie gepleegd, en wel het meest uitvoerig in particuliere brieven.

Zoo schreef de zendeling *Alexander Duff*, onder dagteekening van 20 Augustus:

»Geen land en geene eeuw hebben welligt ooit zoo tallooze voorbeelden opgeleverd van schijnheilige zachtmoedigheid in het verbergen van verraderlijke plannen, en van duivelsch bedrog in het omsluijeren van moordzuchtige voornemens met de warmste betuigingen van vriendschap jegens de officieren en jegens den Staat. De officieren, die doorgaans *het eerst vielen*, waren diegenen, welke schijnbaar het meest de genegenheid hunner manschappen gewonnen hadden, die deze als kinderen en makkers, meer dan als ondergeschikten beschouwden en hunne belangen het meeste ter harte namen en hunne uitspanningen dulden en hun al die vrijheid lieten, welke de krijgstucht maar eenigzins gedoogde, ja in hen zoo groot en zoo vast een vertrouwen stelden, dat zij in de mogelijkheid van den opstand niet geloofden, eer de luide woeste kreeten, uit de gelederen weerklonken en zij zelven doorschoten of meedoogenloos aan stukken gehouwen werden.

»Verscheidene versche bijzonderheden zijn thans weder overgekomen betreffende de gruwelijke moordtooneelen te Cawnpore, Futteghhur, Bareilly enz. Het getal alleen dergenen die aldaar omkwamen is ontzettend. Te Bareilly tusschen de 60 en 70 en te Futteghhur tusschen de 100 en 200, te Cawnpore van 600 tot 700, en daaronder officieren, burgers, kooplieden, bedienden enz. met hunne vrouwen en kinderen. Te Bareilly werd een heer met vrouw en kinderen en een broeder — te zamen tien personen — levend in een put geworpen en terwijl zij in het water nog worstelden met den dood, allen met steenen afgemaakt. Op een der stations van Oude werden de lieden in de kerk overvallen en daar in koelen bloede vermoord, enz. — Vele zelfs der inlanders, die bij deze ongehoorde gruwelen tegenwoordig geweest waren, konden hunne tranen niet bedwingen, toen zij de bijzonderheden mededeelden aan eenige onzer landgenooten, die thans in bezit van Cawnpore zijn. Het was hun als weerklonken de angstkreeten der arme vrouwen in hare doodsbenaauwdheid nog in hunne ooren."

Sir *Campbell*, de nieuwe militaire opperbevelhebber van Indie, zou naar Allahabad vertrekken en daar zijn hoofdkwartier vestigen. Het schijnt, dat deze krijgsman niet geheel tevreden is geweest over de tot nu toe genomene maatregelen en meer krachtig zal handelen, dat trouwens wel noodig moet zijn. De Engelsche generaal *Jacob*, die 't oog hield op de ontruiming der Perziche stad Herat, is in Pundjab verschenen, en men verwacht van zijne tegenwoordigheid aldaar veel goeds.

Men zegt echter, dat sir *Campbell* een einde zal trachten te maken aan de gruwelen, die nog dagelijks uit wraakzucht aan de zijde der Engelschen, plaats vinden. De insurgenten, die in de handen der Engelschen vallen, worden gewoonlijk opgehangen of gefusilleerd, en men zegt zelfs, dat er lijken aan het paleis van Denapore opgehangen zijn en toen het gebouw in brand werd gestoken. Bijkans aan elken boom hangt een opstandeling en zelfs vreedzame landlieden worden door de Engelschen om 't leven gebragt.

't Is treurig, 't Is afgrijselijk als het waarheid is, en sir *Campbell* zal zich verdienstelijk maken als hij zooveel wraaklust weet in te toomen en alleen datgene doet, wat in de eerste plaats tot zelfbehoud en verder tot herovering van het Engelsche gezag noodig is.

Geen wonder dat de Engelsche krijgsmagt nog steeds op wraak is bedacht en hare leus is: »Delhi moet worden gemaakt tot een puinhoop!" Zij heeft gelijk. Het algemeene hoofdkwartier van den opstand, de stad bij uitnemendheid in de schatting der Indische bevolking, het Jeruzalem der Indische Muzelmannen — "de stad," die alle heilige overleveringe binnen hare muren omvat en al de zegeteekenen van vroegeren glorie — de stad, waar naar het volksgevoelen eens de zetel van het Muzelmansch Gouvernement over Indie zal zijn opgerigt, moet verdelgd worden — dit is de voorwaarde tot bevestiging van Groot-Brittanje's gezag, maar wij hopen, dat de Engelschen zullen toonen Christen-overwinnaars te zijn, en wanneer zij hunne vlag laten wapperen ter plaatse waar het paleis des Konings en de groote heilige moskee stonden, voor het aangezigt der overwonnenen het zwaard zullen opsteken en zeggen: »het bloed der onzen, dat gij zoo

wreed en trouweloos stortte, zal over u komen — wij zullen onze handen zóó niet met het uwe bezoedelen. Er is een ander Wreker!"

Eindelijk Spaansch nieuws.

De officiele courant behelst het ontslag van al de ministers en het in Spanje zoo vermakelijk en gezocht kabinets-intrigue-spel is ten einde,

Voor hoe lang?

Maar lezers, wat men gaarne doet, neemt men spoedig weder ter hand en als de nieuwe ministers z i t t e n, zal er dadelijk één plan of zullen er meer plannen wor den beraamd om het weder goed- of kwaadschiks te doen opstaan. Dit is voor de zittenden akelig zult gij zeggen, maar verontrust u niet, deze nemen gewoonlijk teerkost genoeg mede voor hunne verdere levensreize.

De heer *Armero* werd, namens de Koningin door eene telegrafische depêche te Madrid geroepen, zoo ook de heer *Mon*, gezant te Rome en die beide personaadjes zullen een spik splinter nieuw kabinet in een zetten. Inmiddels is de heer *Armero*, nieuw-minister en hoofd in een kabinet, — zonder leden!

Vreemd, maar daarom ook Spaansch.

De Koning van Portugal zal trouwen in de algemeene trouw maand — in de groene Mei.

In Rusland wordt alles voorbereid tot opheffing van het lijfeigenschap, en deze zal in drie tijdperken tot stand worden gebragt, en de grondeigenaars zijn uitgenoodigd om zich met hunne lijfeigenen over de ophandene vrijmaking te verstaan. Intusschen m o e t elk contract, tusschen meester en dienstbaren te sluiten, deze artikelen behelzen: 1o. de grond, die elken lijfeigene wordt toegedeeld, behoort groot genoeg te zijn, om hem en zijne familie te voeden; 2o. de lijfeigene mag den grond, waarop hij nu woont, bij zijne vrijlating niet dadelijk verlaten; 3o. het contract waarborgt de regten van den Staat. De overige voorwaarden der vrijmaking zullen geregeld worden alleen tusschen partijen.

Ziedaar een hoogst gewigtig besluit, dat klaarblijkelijk toont, hoe toch de verlichting en beschaving, hoe hier of ginds ook in het kleine beknibbeld, in het groote toch vooruit gaan; trouwens d i e zon is opgegaan en er is geen ligchaam ter wereld, dat zich tusschen haar en de aarde kan plaatsen, tot totale verduistering.

De Groote Heer is als zoo vele andere Europesche Potentaten zeer verlegen om geld en de eenigste uitkomst, die hem overblijft, is het sluiten eener leening en het instellen eener Constantinopolitaansche bank, die bijspringt in nood.

Verder verzet *Abdul Medjid* zich nog altijd, zoowel in woord als in geschrift tegen eene vereeniging der Vorstendommen, maar zijne stem zal wel zijn die eens roependen in de woestijn. Intusschen verzekert een Duitsch dagblad, dat Pruissen slechts eene administrative vereeniging wil en deze in dit opzigt eene Turksche meening heeft.

Oostenrijk en Engeland denken evenzoo, Sardinie zwijgt nog.

Frankrijk zou op deze wijze verlegen geraken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Den 4 jl., in den ochtendstond, is de Prins *van Oranje* op de reede van Napels aangekomen, en zag de hoofdstad van het koningrijk der Beide Siciliën in al haren glans en in hare gansche uitgestrektheid liggen, met haar prachtig panorama van paleizen, kasteelen, torens, obelisken, kerken en andere openbare en grootsche gebouwen, met haar weelderig plantsoen, en met den Vesuvius en de Apenijnen op den achtergrond.

Eene menigte autoriteiten kwamen den prins aldra hare hulde brengen, en uit naam van Z. M. den Koning, die thans te Gaëta verblijf houdt, de welwillendste aanbiedingen doen. Vooreerst werd de hertog van *Lauranzana*, kamerheer des Konings, aan Z. K. H. gedurende zijn verblijf te Napels toegevoegd; terwijl er verder op werd aangedrongen, dat de Prins een der koninklijke paleizen zou betrekken, van hofrijtuigen en hofbedienden en van de koninklijke loges in de verschillende schouwburgen gebruik zou maken, enz., van welke laatste aanbiedingen de prins alleen die omtrent de ekwipagien en de loges aannam. Er had dien avond, ter gelegenheid van den verjaardag van 's Konings broeder, den graaf *d' Aquila*, voorzitter der admiraliteit, in den schouwburg van San Carlo eene gala-voorstelling plaats. Na afloop van den aan boord gehouden maaltijd, waaraan onderscheidene hooge personaadjen deelnamen, werd deze voorstelling door den Prins en HD. gevolg bijgewoond; terwijl, op last des Konings, dien avond aan de kommandanten en den verderen état-major van het fregat *Admiraal van Wassenaar*, dat zich hier weder bij de *Groningen* gevoegd heeft, de zoogenaamde Koninklijke marine-loges werden afgestaan.

Den 5 Oct. ontving de prins een bezoek aan boord, van den graaf *d' Aquila*, die bij zijn vertrek door de *Wassenaar* werd gesalueerd; terwijl hare ekwipagie en die der *Groningen* in het want paradeerden. Dien dag nam de prins eenige der merkwaardigste bijzonderheden van Napels in oogenschouw; onder anderen legde Z. K. H. een bezoek af in het beroemde *Museo Borbonico*. Aan het diner, dat 's middags aan boord gegeven werd, nam, onder anderen, de reeds genoemde hertog van *Lauranzana* deel.

Den 6 Oct. heeft de Prins *v. Oranje* een belangrijken rid in de omstreken van Napels gemaakt, en 's avonds het *Teatro Nuovo* bezocht, terwijl de kroonprins en HD gevolg den 7. reeds vroegtijdig door den graaf *d' Aquila* met een Koninklijk stoomvaartuig afgehaald werden, om den Koning van Napels te Gaëta een bezoek te brengen; van welken togt de Prins ten ure 's avonds aan boord terug keerde, zeer voldaan over zijne ontvangst aan het hof en bij den Koning, die Z. K. H. tot Grootkruis van de orde van *Ferdinand* benoemd heeft.

De prins geniet de beste gezondheid, en ziet zich daardoor in staat gesteld al het mogelijk nut van HD. reis te trekken. Daar, even als overal elders, wedijvert men, om Z. K. H. alle genoegens te bezorgen, en in een betrekkelijk kort tijdsbestek zooveel te laten zien en te doen genieten als mogelijk is.

— Naar wij vernemen, zal de Tweede Kamer der Staten Generaal, na hare zitting van Dingsdag e. k., voor den tijd van drie weken uiteengaan, om de Regering den noodigen tijd te laten tot het opmaken der antwoorden op de verschillende, door die Kamer reeds uitgebragte of nog uit te brengen voorloopige verslagen over wetsvoorstellen en de begrootingswetten over 1858.

— Uit Luxemburg wordt weder geschreven, dat bij eene nieuwe ordonnantie, de gemeentewet van 1848, of liever wat daarvan nog was overgebleven, is veranderd, en de benoeming van burgemeesters, secretarissen en ontvangers weder aan de regering is opgedragen. De herkiezing van gemeente-raadsleden is twee jaar verdaagd; men meent echter dat de leden hiermede zich niet zullen vereenigen, maar op het bij de wet vastgestelde tijdstip van zelven hun ontslag zullen nemen, om zich aan eene herkiezing te onderwerpen, en alzoo de bepaling van het besluit van onwaarde te maken. — De oppositieleden in de Kamer gekozen en die ambtenaren zijn, hebben te kiezen tusschen hun mandaat, hun door het volk opgedragen, en hun ambt; onafzetbare magistraatspersonen zijn hiervan niet uitgesloten. De regter *Ulrich* heeft het mandaat gekozen, in den *Courrier* schrijvende, dat zijn toga als advocaat en zijne liefde voor den arbeid hem overbleven, om zijn werk van voor 25 jaar weder te hervatten.

— Naar men van goederhand verneemt, schijnt in de kolonien der maatschappij van weldadigheid nog alles op den ouden voet te blijven en kan men geene merkbare veranderingen of uitwerkselen van een nieuw bestuur bespeuren. Omtrent de afdoening der oude schulden verneemt men daar niets, evenmin van hetgeen door de onlangs vereenigde vergadering der subcommissien besloten is. Ook schijnen de krediteuren tamelijk gerust gesteld, althans wordt tegenwoordig door hen niet veel moeite aangewend om hunne vorderingen gelikwideerd te zien; doch zij troosten zich misschien daarmede, dat de uitbestedingen geregeld hun gang gaan en alles kontant betaald wordt, en met de hoop dat het nu voortdurend zoo blijven zal. Mede merkt men op, dat in de zoogenaamde vrije kolonien (Frederiksoord en Willemsoord), geene nieuwe huisgezinnen meer worden aangenomen en slechts enkele bestedelingen.

— De *Great Eastern*, die weldra te Londen zal van stapel loopen, moet veel grooter zijn dan de arke *Noach's*. Deze toch zou volgens sir *I. Newton* 18,231 en volgens bisschop *Wilkes* 21,761 tonneninhoud hebben, terwijl de *Great Eastern* er 23,092 heeft. De evenredigheid is anders vrij gelijk in lengte, breedte en diepte.

— In het arrest van het Hof van Zuid-Holland in de zaak der Maleijers komt o. a. voor, dat het wel niet blijkt, dat deze aan uithongering hebben geleden, maar dat zij toch het voor zeelieden noodige en door hen bedongene voedsel niet hebben bekomen.

De veroordeelde Maleijers hebben zich in casatie voorzien. De overigen zullen spoedig losgelaten worden, en men wacht hiernede nog alleen, om hen niet aan hun lot over te laten. Twee scheepskapiteins moeten reeds aangeboden hebben, om hen onder hunne equipage naar Indie mede te nemen, overtuigd, dat zij, wanneer zij goed behandeld worden, zeer bruikbare menschen zijn.

Men verhaalt, als een staaltje van aanhankelijkheid der Maleijers onder elkander en van hunne naiviteit, dat zij hebben gevraagd, of zij met hun tweeëntwingen de 16 jaren gevangenisstraf, waartoe vier hunner zijn veroordeeld, niet onder elkander mogten verdeelen, terwijl niemand der vrijgesprokenen zich een oogenblik in zijne vrijspraak heeft verheugd, maar allen daarentegen onophoudelijk hunne deelneming in het lot hunner vier minder gelukkige landgenooten hebben betuigd.

Leeuwarden, 17 Oct. Heden middag heeft het prov. geregtshof van Friesland uitspraak gedaan in zake de vijf daders van- en medepligtigen aan den, (in een vorig no vermelden) diefstal, onder verzwarende omstandigheden te Aalsum gepleegd in den nacht van den 24 op den 25 Julij. Het hof heeft den eersten beschuldigde, *Jan Jans Huberts*, aannemende dat hij geene wetenschap heeft gehad, dat de diefstal met geweldoefening zou worden gepleegd, veroordeeld tot een confinement voor den tijd van twaalf jaren; den 2de besch., *Johannes Martens Hoogstra*, van wien niet is bewezen, dat hij wapenen bij zich had en daarvan heeft gebruik gemaakt, tot vijftien en de 4de beschuldigde, *IJbeltje Jans van der Ploeg*, tot zes jaren tuchthuisstraf, de 5de beschuldigde, dochter van den eersten, die door dwang van haren vader de medepligtige van diens misdaden is geworden, is gecondemneerd tot drie jaren correctionele gevangenis, zijnde de derde beschuldigde, *Sijtze Pieters Sijtzema*, wiens schuld niet wettig is bewezen, dadelijk op vrije voeten gesteld. — De voorlezing van het arrest, voor een zeer talrijk publiek, heeft ruim één uur geduurd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Men verhaalt de volgende bijzonderheid betreffende de bijeenkomst der twee Keizers te Stuttgart. Toen Keizer *Napoleon* te Osborne was, kwam de geprojecteerde bijeenkomst te Stuttgardt ter sprake, en zou men zich van de Engelsche zijde alstoen verwonderd getoond hebben over deze vertrouwelijke toenadering tot den voormaligen gemeenschappelijken vijand. Keizer *Napoleon* moet hierop tot verontschuldiging ten antwoord hebben gegeven, dat hij tot deze bijeenkomst uitgenoodigd zijnde, die het beleefdheid niet van de hand konde wijzen. Toen nu ook Keizer *Napoleon*, te Stuttgart over de ophanden Weimarsche bijeenkomst zijne bevreemding te kennen gaf, verontschuldigde zich Keizer *Alexander* volkomen op dezelfde wijs en in dezelfde bewoordingen, waarmede de Fransche Keizer dit te Osborne had gedaan. Het schijnt derhalve dat men te St. Petersburg volkomen onderrigt moet zijn geweest, van hetgeen op Osborne gezegd en gedaan werd.

— Het *Journal de Genève* van 10 dezer deelt mede, dat aldaar dezer dagen proeven zijn genomen met een mechaniek kanon, dat zich zelf laadt en in eene minuut twintig schoten doet. De uitvinder meent, dat deze snelheid nog kan bespoedigd en gebragt worden tot dertig schoten in eene minuut. De kogels bereikten de overzijde van de Rhône, zonder dat het kanon, dat op eene hoogte gesteld was, eene achterwaartsche beweging had gemaakt.

— Te Kopenhagen wordt thans de lading verkocht van de Fransche stoomboot *Albert*, eenigen tijd geleden verg[aan], voor zoover die namelijk van lieverlede door duikertoestellen van den bodem der zee wordt opgehaald. De lading was op 600,000 fr. geschat en bestaat uit de kostbaarste voorwerpen, als zijden stoffen, fijne wijnen enz. De bekwaamheid der inwoners van Normandije, van het noordelijke Frankrijk, wegens het inpakken van fijne vruchten, is bij deze gelegenheid weder gebleken, daar de in luchtdichte trommels en stuk voor stuk ingepakte vruchten, volkomen onbeschadigd gevonden zijn. Daaronder zijn zulke groote en uitmuntende peren, dat zij tegen 6 sch. per stuk weder verkocht worden. De duikers hebben nu ongeveer de helft van de lading boven water gehaald.

— De schoone en over het algemeen ook overvloedige wijnoogst, vervult Frankrijks landelijke bevolking met eene ongekende vreugde. De *Courrier de la Champagne* berigt, dat de gemeente Virzenay, waar de wijnstok 2,500,000 fr. heeft opgebragt, daarvoor een Te Deum heeft gezongen.

— Volgens berigten uit Napels van 10 Oct. had daar een voorval plaats gehad, hetwelk grooten indruk maakte. Eene vrouw, die eene gevangenis voorbij ging, gaf een teeken der gevangenen, die uit het venster zag, een teeken. De Zwitsersche schildwacht, dit ziende, gaf dadelijk vuur, doodde den man en nam de vrouw in hechtenis.

— De verbinding van de Tuilerien met den Louvre heeft het plein van het Carrousel tot het grootste plein van Europa gemaakt, naardien het eene oppervlakte van ruim 40,100 ellen of 4 hektares beslaat, de beide squares daar in niet begrepen, die tusschen de vleugels van het paleis en de nieuwe gebouwen, welke die vleugels met elkander in verband brengen, aangelegd zijn.

— Den 9. dezer heeft te Toulon, in de menagerie van den heer *Charles*, gedurende de avondvoorstelling, eene schoone Nubische leeuwin drie welpen geworpen, die waarvan terstond door de moeder werd verslonden; ten einde de twee anderen te redden, begaf de heer *Charles* zich terstond in het hok der leeuwin en haalde deze er uit, ten einde te trachten ze groot te brengen.

— Na het in het reine brengen der questie aangaande de vorstendommen, zal de doorgraving der landengte van Suez aan de beraadslagingen van den Turkschen divan onderworpen worden, en alles zal door de mogendheden, maar bijzonder door Frankrijk, in het werk worden gesteld, om eene spoedige en gunstige oplossing dezer questie te verkrijgen, die de belangstelling van den handel van alle natien opwekt.

ENGELAND.

Bijzondere brieven uit Calcutta melden, dat het 77ste inlandsche regement dat te Barrack lag, het voorstel, dat van lord *Elgin* is uitgegaan, heeft aangenomen, en zich bereid heeft verklaard naar China te vertrekken.

— Uit Lahore had men vernomen, dat generaal van *Cortland* nabij Sirca den oom van den nabab van Ranee had laten gevangen nemen, voor een krijgsraad brengen en ophangen, wijl hij den koning van Delhi geproklameerd had. De nabab zelf was niet in hechtenis genomen.

— Eene Engelsche familie bevond zich eenige dagen geleden aan het station te Parijs, om naar Zwitserland te vertrekken. De plaatsbriefjes waren reeds genomen en de enorme bagage was aan het goederen-bureau bezorgd, toen een der conducteurs bemerkte, dat eene der dames een hondje bij zich had. Hij verzocht haar het in den daartoe bestemden wagen te doen opsluiten en daarvoor te betalen; de dame maakte echter allerlei zwarigheden, doch gaf eindelijk haar hondje aan den conducteur over. Eensklaps ontstond er een luid gelach onder de passagiers, de conducteur gaf het hondje aan lady *Plumpudding* terug want — Azor was opgezet.

BELGIE.

Eene particuliere correspondentie van de *Amst. Ct.* uit Brussel van 13 dezer bevat o. a. het volgende:

Door het gansche land doet de katholijke partij hare voortduring van zich spreken, en wel op eene weinig eervolle wijze. Zoo is dezer dagen de vicaris van eene der kerken van Leuven op heterdaad betrapt bij het plegen van een aanslag op de eerbaarheid van een nog zeer jeugdig meisje. Haar voogd, aan wien men van dit schandelijke feit kennis gaf, antwoordde, dat die vicaris reeds sedert lang van zulke misdadige handelingen verdacht werd en hij (de voogd) te vergeefs bij den aartsbisschop van Mechelen om het ontslag van den geestelijke had aanzoek

---

REISVERHAAL

VAN ASSEN NAAR 'S GRAVENHAGE,

IN DEN TRANT VAN

den Drentschen Assessor met zijne beide neven op reis naar Amsterdam.

Dat was een tijd, toen een erentfest bewoner van het Noorden des Rijks, om hoogst gewigtige zaken, bv. om eene erfenis, tot eene reis naar Amsterdam verpligt, vooraf beschikkingen maakte, die verrieden, dat hij tevens aan eene *andere* reis dacht — eene reis, waarvan nog niemand is teruggekeerd!

Deze of gene lacht welligt, onnadenkend, over die zorg en over dat ernstig denken aan het » onbekende Land » waarheen wij allen gaan; maar als men in dezen tijd van stoom, in dezen tijd van onophoudelijke stoffelijke jagt, nog een zoogenaamd » verloren oogenblikje» heeft, dan gebruikt men het om eens te bepeinzen, of er thans niet evenveel, welligt niet meer redenen bestaan, om »zijn huis te bereiden,» vóór men zich beweegt boven den ziedenden stoomketel eener stoomboot of achter de vuurspuwende locomotief van een spoortrein.

Dat was een tijd, toen men in logge karossen door het gulzand wiegelde of door den onvervalschten modder baggerde of een postwagen plaats nam, in wiens holte zooveel verdriet en l... den was uit te staan, dat iemand, niet onaardig, dienaangaande getuigde: » die zoo reisde maakte zich schuldig aan poging tot zelfmoord.»

Deze en gene lacht welligt, onnadenkend, over die transportmiddelen onzer vaderen, maar heeft hij er wel eens over nagedacht of het niet onaardig gezegde, soms niet beter past op onze vliegende togten over water en land! Ons leven is overal onzeker, maar die in eene onderwetsche stevige karos of in een postwagen was gezeten, waarvoor het moedigste twee of vierspan spoedig tot bedaarde zinnen kwam, zag toch, menschelijker wijze gesproken, zijn leven niet in zooveel gevaar, als dat is, wanneer hij onder zijne voeten het kunstig raderwerk hoort slingeren, door den woedenden stoom gedreven, wind en stroom trotseert of zich achter een vurigen salamander ziet geplaatst, die slechts naar één man luistert en met honderde stervelingen door het luchtruim giert, terwijl elke bange zucht of wensch onverhoord blijft en alleen het voorgeschreven uur van aankomst gebiedt.

Dat was een tijd, toen een reizend mensch in den postwagen gezeten en een dubbeltje verliezende, er uit sprong, onder de

gedaan. Wat de procureurs des konings betreft, schijnt het, dat hun te Leuven als elders de handen gebonden zijn, wanneer het priesters geldt, en zij niet mogen te werk gaan zoo als het zou behooren. En dat de katholijke geestelijkheid in den procureur des konings te Brussel een zeer milden regter vindt zal ik u wel niet behoeven te zeggen, na al hetgeen ik u vroeger van dien magistraatspersoon heb gemeld; het zal u dan ook niet verwonderen te vernemen, dat hij geweigerd heeft den pastoor van Leeuwen St. Pierre, in de nabijheid der hoofdstad, te vervolgen, hoezeer deze geestelijke, blijkens de krachtigste bewijzen, zich had schuldig gemaakt aan opligting, door het bedriegelijk zich toeëigenen van eene som van 30.000 fr., bestemd geweest tot het oprigten van een godshuis. Alle ingediende klagten van den burgemeester der gemeente, den gemeenteraad en het armbestuur zijn vruchteloos gebleven. Ten einde raad, heeft laatstgenoemd ligchaam besloten zelf te handelen, en bereids eene burgerlijke actie tegen den pastoor ingesteld tot teruggave van de 30.000 francs.

Sedert lang is het van algemeene bekendheid, dat de justitie, zoo streng tegen de gewone bedelaars, de oogen sluit voor de dagelijks door al de geestelijke orden bedreven bedelarij: maar nu gebeurt er iets ergers: de kapucijnen stellen zich niet tevreden met zelven huis aan huis aalmoezen in te zamelen, zij geven ook aan leeken daartoe magtiging, die dus voor en namens de ordesgeestelijken zich daarmede moeten belasten. Zulk eene procuratie, door den aartsbisschop van Mechelen bekrachtigd, is onlangs door een wegens bedelarij te regt staanden persoon aan de regtbank te Antwerpen overgelegd, en toch is die beklaagde, tot zijne groote verbazing, tot acht dagen gevangenisstraf veroordeeld.

— Te Gent werd dezer dagen door een uitdrager eene oude kast, die reeds lang in zijn bezit was en die hij niet had kunnen verkoopen, tot brandhout gehakt. Men verbeelde zich zijne vreugde, toen hij met dit werk bezig, eene geheime lade ontdekte, waarin 36.000 fr. aan bankpapier en twee beursjes met goud geld door hem werden gevonden.

ASSEN, 20 October.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Maandag, 19 Oct. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $62\frac{1}{4}$ percent. Dito 4 pCt $95\frac{11}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. $103\frac{7}{8}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $83\frac{7}{8}$ percent.

Granen en Zaden.

Koolzaad lager, op October f 441. — Raapolie lager, op zes weken f $44\frac{3}{4}$. — Tarwe flaauw, 131 ponds witbonte Poolsche f 400. — Archangelsche Rogge onveranderd. 119 ponds Petersburgsche f 174. — Boekweit lager, 120 ponds Amersfoortsche f 260.

Gelijk uit het hierachter geplaatst verslag van de vergadering van den Raad dezer gemeente blijkt, is de heer Mr. *G. L. W. Vos*, Advocaat alhier, door den Raad gekozen tot Secretaris bij het bestuur dezer stad.

— De betrekking van deurwaarder der directe belastingen te Beilen is vacant geworden, door het ontslag van *J. Beening* als zoodanig.

— Op de Holtesch alhier bevindt zich op een akker, in gebruik bij *P. van Dokkum*, een appelboomtje, dat met bloesem prijkt, even als in het voorjaar; dit is te opmerkelijker, daar de nachten reeds vrij koud zijn.

— Uit Staphorst wordt ons d.d. 15 dezer het volgende geschreven:

„Alhier heerschen de koortsen, bijzonder op het oosteinde te Staphorst, alwaar schier geen huis meer vrij is „en sommigen daaraan bezwijken. In den aanvang wordt „de patient als door eene slaapziekte overvallen, spreekt „volstrekt niets en antwoordt op de aan hem gerigte vra-„gen steeds toestemmend."

Wij worden genoopt, om te veronderstellen, dat de leden van de Wetgevende Magt in Frankrijk reeds sedert jaren aan deze ziekte sukkelen.

* **Zuidbarge, 18 Oct.** De aardappeloogst is hier en in de environs voor 't grootste gedeelte geëindigd. Ze zijn over 't geheel wat de kwaliteit betreft goed te noemen; doch door de nachtvorsten laat de kwantiteit op sommige plaatsen nog al iets te wenschen over. Op het land van den landbouwer *L. Hendriks* alhier, zijn aan eene aardappelplant 160 aardappelen gegroeid, waaronder zich 107 eetaardappelen bevonden.

* **Peize, 18 Oct.** Vrijdag j.l. overleed de oudste in onze gemeente, de ingezeten *R. P. Mulder* in den hoogen ouderdom van bijna 93 jaren; nagenoeg van zijne jeugd af is hij molenaar geweest in deze gemeente; tot aan 't einde zijns levens was hij in 't volle genot zijner zintuigen; eene kortstondige ongesteldheid maakte een einde aan zijn leven; hij laat kinderen, kleinkinderen en achterkleinderen na.

* **Lutten, 17 Oct.** De Dedemsvaart zal weder met eene wind- koren- en pelmolen verrijkt worden. Dezelve zal worden geplaatst aan de noordzijde van dat kanaal, in de nabijheid dezer buurt. Drie alhier wonende landlieden hebben reeds authorisatie daartoe aangevraagd. — Men zegt, dat zij de vereischte magtiging reeds hebben verkregen, hoewel wij dit nog niet met zekerheid kunnen melden.

* **Staphorst, 19 Oct.** *Lambert Schempes* alhier heeft van zijn zwager *Knol* in Amerika het berigt ontvangen, dat *Jan Thijs Wolf* en *Hendrik Pander* den 14den der voorgaande maand den boel gereed hadden staan, om in te pakken voor de terugreis naar 't vaderland, alwaar zij bij voorspoedigen overtogt tegen het midden dezer maand zouden kunnen aankomen. *Knol* zou het nog één jaar volhouden; ook naar vroegere bescheiden was men bovenvermelde personen tegen Allerheiligen zeker verwachtende; thans staan de familiën alle dagen op den uitkijk.

* **Nieuweroord, 16 Oct.** 't Is ons aangenaam te kunnen berigten, dat de werken ter verlenging der Hoogeveensche Vaart thans met meer spoed gaan, dan in het eerst. Dit is vooral toe te schrijven aan 't meerdere werkvolk, dat van alle oorden hier heen trekt, en zoo 't schijnt ook wel hier zal overwinteren. Eene indrukwekkende plegtigheid had hier dezer dagen onder het werkvolk plaats. Twee kinderen werden door den heer pastoor te Coevorden gedoopt, die daartoe opzettelijk was overgekomen.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 17 Oct. In de heden gehoudene raadsvergadering waren de heer Burgemeester en alle leden tegenwoordig. — De heer Mr. *C. Hiddingh* heeft, na aflegging der dereischte eeden, zijne functien aanvaard, bij welke gelegenheid door hem eene toepasselijke toespraak is gehouden. — De afdoening van het adres van *F. Post* te Smilde, om uitbetaling der aannemingspenningen van de voltooijing der wijk en wegen in het Veeningerland is aangehouden tot eene volgende vergadering. — De Voorzitter aan de orde hebbende gesteld de benoeming van een Secretaris, gaf de Wethouder *Servatius* te kennen, dat hij bij de stemming voor de lijst van aanbeveling een abuis beging, als zijnde het zijn voornemen geweest, om te stemmen op Mr *J. W. T. Swaters van Schaumburg*, en dat hij, was de voordragt van Burg. en Weth. geresumeerd, voordat ze in den raad werd gebragt, daarop zou zijn teruggekomen, waarop de Voorzitter antwoordde, van meening te zijn, dat in de vergadering van Burg en Weth. de heer *Servatius* zijn voorstel tot aanbeveling van de heeren *Vos* en *Kniphorst* goed had begrepen; dat hij echter bereid was, tot eene nieuwe aanbeveling mede te werken, zoo de Raad zulks verlangde. Nadat de Raad met zeven tegen vier stemmen had verklaard, met de gedane aanbeveling genoegen te nemen, werd tot de benoeming overgegaan. Bij de eerste stemming verkreeg de heer Mr. *G L. W. Vos* 4, Mr. *J. W. T. Swaters van Schaumburg* 4, *G. Vos* 1 en *M. H. Kniphorst* 2 stemmen. Bij eene tweede vrije stemming verkreeg Mr. *G. L. W. Vos* 7, Mr. *J. W. T. Swaters van Schaumburg* 3 en *M. H. Kniphorst* 1 stem, zoodat eerstgemelde tot Secretaris is benoemd. — De voordragt van commissarissen voor 't examen der leerlingen van de gemeentelijke school voor wis- en zeevaartkunde van den heer *Dijkstra* is gesteld in handen eener commissie, bestaande uit de heeren *Bertling*, *Gratama* en *Stoker*, om ter zake die voorstellen te doen, die zij zullen vermeenen te behooren. — Als lantaarn-opsteker is ontslagen *K. J. Bos* en als zoodanig, op eene wedde van f 100-„ 's jaars, benoemd *J. Bakker*. — Er is besloten, de lijst der schoolkinderen van 5 tot 12 jaren, de strekken tot grondslag van 't kohier van den omslag der schoolgelden over de laatste 8 maanden van 1857 op nieuw ter inzage voor te leggen.

INGEZONDEN STUKKEN.

De School te Zuidwolde.

Voor eenige dagen hadden wij het genoegen, het inwendige der school te Zuidwolde te mogen bezigtigen; wij kunnen het niet ontveinzen, dat wij bij dien aanblik aangenaam verrast werden.

Wij mogen verklaren, dat dit gebouw thans in alle opzigten aan de eischen eener welingerigte school voldoet; het gewelf, alsmede de muren van boven zijn wit bepleisterd, zoodat het licht er een uitmuntend effect doet; de school inwendig is hoog en luchtig en bevorderlijk voor de gezondheid der leerlingen.

Het meublement is doelmatig ingerigt, en in alles zeer net, ja er is zelfs eene bekoorlijke weelde in op te merken. Het geheel geeft een' vrolijken indruk, die wel op eene aangename stemming bij onderwijzer en kinderen moet werken. Men mag met waarheid het schoolgebouw te Zuidwolde onder de doelmatigste en fraaiste dezer gebouwen in onze provincie plaatsen.

Wij kunnen niet nalaten, om op te merken, dat zulke gebouwen ook bevorderlijk zijn tot opwekking van den zin voor netheid, orde en betamelijkheid, alsmede van den smaak voor het schoone.

Eere het dagelijksch bestuur en den raad dezer gemeente, die geene kosten ontzien ter bevordering van den bloei van het onderwijs.

Wij vertrouwen van dezen Raad, dat hij ook eerlang een voorbeeld voor anderen zij, door eene onbekrompene ten uitvoer brenging der nieuwe wet op het onderwijs en der regeling van het tractement des onderwijzers, opdat dit overeenkomstig moge zijn met het gewigt van zijne ambtsbetrekking.

Gasselternijeveen, 15 Oct. Niettegenstaande we alhier een vast trekveer hebben op Groningen, halen de neringdoenden toch meestal hunne goederen van Stads-Kanaal of elders. Waaraan dit toe te schrijven? Zekerlijk, omdat de afzenders der goederen niet weten, met welke snik zij ze moeten verzenden. 't Is, dunkt ons, billijk, dat hij, die 't veer heeft gehuurd, ook de verdiensten trekt. Volbrengt de man even naauwgezet en trouw de aan hem gedane bevelen, als de andere trekschuitvaarders, dan moesten de ingezetenen, uit pligtbesef, hem de verdiensten gunnen, die hen hunne lasten helpt verminderen.

— Door den lagen waterstand kunnen, zelfs met moeite, alleen de ledige tjalkschepen in de kom der gemeente komen. Op p. m. tien minuten afstand van hier is eene zandbank in 't vaarwater, waar bijna altijd de schippers hunne lading moeten ligten.

Neemt men in aanmerking, dat hier drie houtstekken zijn, benevens een vijftigtal tjalkschepen, die hier te huis behooren, en dus geregeld in- en uitvaren, zoo is het van belang, al ware het van gemeentewege, dit klein bezwaar uit den weg te ruimen.

Sleen, 16 Oct. Als een staaltje van hooggaande zuinigheid kunnen we niet nalaten van hier te berigten, dat een zeker gegoed huisvader alhier, wiens moei bij hem ten huize was overleden, en die dit overlijden aan eenige zijner bloedverwanten te Beilen per brief heeft bekend gemaakt, het port van dien brief van zijne vijf geburen heeft opgevraagd, omdat hij een dier buren den gang naar Beilen beschoonde, daar, volgens plaatselijk gebruik, een van hen mondeling dit overlijden moest bekend maken; men moet hierbij nog in aanmerking nemen, dat de nog al goede nalatenschap van de overledene aan genoemden huisvader verviel.

CORRESPONDENTIE.

Het stuk over het voorstel, hetwelk door den heer v. d. Wolde *in de vergadering van den Raad der gemeente Hoogeveen zou zijn gedaan, om putten in het kanaal te laten graven, ten einde water te bekomen, kan niet opgenomen worden, daar de inzender zich aan ons niet bekend heeft gemaakt. — Hetzelfde is, om dezelfde reden, het geval met het stuk van eenige kiezers te Makkinga, die den heer* A. Brouwer *tot lid van den Raad aanbevelen.*

ADVERTENTIEN.

Heden overleed in den gezegenden ouderdom van bijna 93 jaren onze geliefde vader en behuwd-vader ROELF POPKES MULDER, in leven molenaar alhier.

Dienende deze zoowel tot bijzondere als algemeene kennisgeving.

Peize den 16 October 1857.

Uit aller naam,
A. EBBINGE, Az.

Heden overleed na een kortstondig maar vreeselijk lijden ons lief kind JAN HENDRIK, in den ouderdom van 3 jaren en 5 maanden.

Ach! hij was na onze vele beproevingen en teleurstellingen, de kroon en het geluk van ons leven.

J. G. BORGESIUS HEMMES.
H. HEMMES -SWAAGMAN.

Eext den 17 October 1857.

Faillissement.

Aan de CREDITEUREN in het **Faillissement** van J. SINNINGH, koopman te *Vries*, wordt te kennen gegeven, dat de ***RANGREGELING*** met de daarbij behoorende ***BEWIJZEN***, ter inzage is nedergelegd ter Griffie van de *Arrondissements-Regtbank* te Assen, op Maandag den 19 October 1857.

De Curator,
H. PELINCK.

Bekendmaking.

ONDERWIJZERSPLAATS TE LOON.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten:

dat de ONDERWIJZERS, die tot vervulling der vacante **Onderwijzersplaats** in de vaste bijschool te Loon in deze gemeente in aanmerking wenschen te komen, zich op ZATURDAG den 28 November aanstaande, des morgens te half tien ure, te Assen in het Gemeentehuis zullen moeten vervoegen om aan het vergelijkend examen deel te nemen.

De stukken voor dat examen benoodigd, zullen voor of op 16 November aanstaande bij den heer Schoolopziener in het 1e district van Drenthe of bij den Burgemeester dezer gemeente franco moeten zijn ingeleverd.

Assen den 19 October 1857.

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
KIJMMELL.

wagen kroop, zich in de zandzee daaronder plaatste, 10 minuten zocht en het verlorene vond en zich bedroog, als hij riep: »rij nu maar weer voort!» omdat de wagen steeds *was* voortgereden, maar zich nog altijd boven zijn hoofd bewoog.

Deze en gene lacht spottend met zulk eene uitstekend langzame beweging, maar vindt hij het dan zoo veel pleizieriger, dat men van Amsterdam naar 's Lands residentie stoomt en geene gelegenheid heeft om de noodzakelijkste boodschap te verrigten, dan in »duizend vreezen» voor den akeligen paauwenkreet, die tergend roept: «tot wederziens!» en den ongelukkigen reiziger met het »kaartje tot 's Hage,» onder weg bij een vervelend stations-gebouw laat staan? Dat men zich heesch moet schreeuwen, om zijn buurman op het dood ouderwetsche praatje te willen vergasten: »t' is mooi of onstuimig weertje!» en dan een kopnikkend antwoord krijgt: »zeg je wat, Mijn Heer!» of: «ik weet het niet!» of welligt maar een tweeslachtigen glimlach.

Dat was een tijd, toen ook de diplomaten, de leden van dit duizendhoofdig ligchaam, 't welk zooveel bereddert en in de war jaagt, elkanderen niet spoediger konden naderen dan de slak die een wandelpadje afkruipt — toen bv. in 1699 en 1700 Oostenrijk en Turkije een gezantschap des vredes naar de beide hoofdsteden dier Rijken afzonden, die beide ongeveer *drie* maanden noodig hadden om hun doel te bereiken en onderweg menigeen uit hun gevolg, verhongerd, ter aarde bestelden, en *die* dus, even als de Israëlieten op hun togt naar het Heilige Land, de voor hen onbekende oorden niet mogten aanschouwen.

Op 10 December ontmoetten die beide reizende diplomatieke ligchamen elkander te Belgrado en zetteden, na vele wederzijdsche strijkaadjen en pligtplegingen, de reis in tegenovergestelde rigting voort. Het Turksche gezantschap bestond, volgens officieele aanschrijving van de Porte, uit *drie honderd* man, doch bleek, op Oostenrijks grondgebied aangekomen, veel sterker te zijn.

Ook de officieele Turksche staat van het getal kameelen en muilezels, in het gevolg der ambassade, was foutief. Men schreef dienaangaande uit Weenen, onder dagteekening van 26 December 1700: »Het tractement (de voeding) van het gezantschap is in de eerste dagen wat sober omgekomen, doch men heeft sedert op alles orde gesteld, opdat er niets mag manqueren en beloopen de kosten daervan *duizend* rijks daelders daegs. 't Zelve word niet dan na Drie Koningen hier verwacht. Onse Ambassadeur heeft geschreven, dat ook hij overal van de Turken seer wel getracteerd wierd.»

Zie hier wat een dagblad, dat, *anderhalve eeuw* geleden, ook in Drenthe werd gelezen, dienaangaande uit Weenen mededeelde, beginnende met de dagteekening van 30 December:

» Dewijl het Turksch Gesantschap uijt veel meer persoonen bestaet, dan is opgegeven geweest, en men daardoor op de plaetsen daar het moet doorreijsen, soo veel victualie niet gebragt heeft, als er bevonden word van noden te zijn, soo word de reijse herwaerds daerdoor eenigsints vertraegd; en men acht dat het nog wel 14 dagen sal duuren, eer het hier sal konnen zijn: ondertusschen word alles tot deszefs aenkomst vervaerdigd. Nadat het gemelde Gesantschap den 17e deser onder het driemael lossen van 't Geschut tot Effek was ingehaeld, deed de Generaal Guido van Staremberg een konstig Vuurwerk voor 't selve aensteken, 't welk 3 uuren duurde; waer na het den 20e de reijse op Stoelweijssenburg heeft voortgezet. Inmiddels heeft onse extraordinaris Ambassadeur de Graef van Ottingen geschreven, dat hij op sijne reijse te water van Belgrado meerder Bassas aantrof, dan of hij te lande naar Konstantinopolen was vertrokken, en dat hij daerom niet presenten genoeg had om die alle te regaleeren. Zoo heeft men hem derhalven nog voor eenige 1000 guldens aen geschenken na gesonden, om aen alle de Bassas te behandigen.»

(Vervolg hierna.)

DES HANDELS-WAARBORG.

MAATSCHAPPIJ TOT ONDERLINGE VERZEKERING TEGEN

FAILLIETEN,

bij middel van vaste Premiën.

Deze **MAATSCHAPPIJ**, hare werkzaamheden aanvangende onder het toezigt van eenen Raad van Administratie, zamengesteld uit Notabele KOOPLIEDEN dezer Stad, heeft ten doel:

1o. Aan de door haar verzekerde Handelaren **DE VERLIEZEN TE VERGOEDEN**, hun, door de schorsing van betaling hunner Debiteuren, veroorzaakt.

2o. Hen, op hunne aanvraag, in te lichten, omtrent de solvabiliteit der Personen of Huizen, met welke zij Handelsbetrekkingen onderhouden, of willen aanknoopen.

3o. Hun geld en tijd te sparen, welke zij dikwerf verspillen in de vervolging hunner Debiteuren.

4o. Op de zekerste, spoedigste en voordeeligste wijze de invordering te bewerkstelligen der aan de Verzekerden verschuldigde sommen en beloofde Dividenten.

5o. Het Crediet der Verzekerden te verhoogen, door de zekerheid dat deze door Faillieten niet benadeeld kunnen worden.

6o. En eindelijk den Handel meer en meer te bevestigen, door het getal der Faillieten te verminderen, dewijl het eene Failliet het andere niet meer zal veroorzaken.

De Premien worden bepaald volgens Vaste Tarieven en geen Verzekerde is voor meerder dan voor zijne te betalene Premie aansprakelijk: terwijl aan de Verzekerden, welke gedurende één jaar geene Schadevergoeding aanvragen, een **VIERDE GEDEELTE HUNNER PREMIE WORDEN GERESTITUEERD.**

Eene overeenkomst gesloten zijnde met de Brusselsche Maatschappij: ***La Garantie du Commerce*** en met de Parijsche ***Le Ducroire***, is de Directie alhier van heden af in staat de naauwkeurigste Informatiën te geven omtrent alle HANDELAREN in geheel Frankrijk, Belgie, en belast zich tevens, voor die Maatschappijen, met het **sluiten van Verzekeringen van Handelaren tegen Faillieten**, die zij kunnen lijden in die Landen.

Nadere informatiën bij den heer **J. KLOEKERS** te Assen.

AMSTERDAM, **Buitenkant U 85.**

Namens de Directie der Maatschappij:
F. GOMPERTZ, Directeur.

Door den UITGEVER DEZER COURANT zijn de **INTEEKENING-LIJSTEN** verzonden:

a. Op een

LANDBOUW-ALMANAK VOOR DE PROVINCIE DRENTHE,

voor het jaar 1858. — Derde jaargang.

Uitgegeven wordende onder toezigt van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw in Drenthe,

PRIJS *f* **0—30.**

Deze ALMANAK zal ten minste 120 pag. druks klein octavo bevatten en eene naauwkeurige vermelding der Jaarmarkten inhouden.

De Leden van het Genootschap ter bevordering van den Landbouw ontvangen dezen ALMANAK gratis.

b. Op een **VERVOLG** van het Werkje, getiteld:

LOSSE BLADEN UIT DRENTHE'S GESCHIEDENIS,

verzameld door ***J. S. MAGNIN***, *Archivaris dier Provincie,*

De onderwerpen, in dit VERVOLG behandeld, zijn de volgende:

1°. Geschenken of vereeringen van verschillenden aard, door het Landschaps-bestuur van *Drenthe* gedurende de 17e eeuw gedaan.

2°. Bewijzen voor het gebruik der pijnbank in *Drenthe*, in de 17e eeuw.

3°. Huisraad, Kleeding, Versierselen, Tafel- en Keukengereedschap enz. van eene Drenthsch-Groningsche adellijke familie, in het begin der 17e eeuw.

4°. Octrooijen voor Fabrieken en Trafieken, door het Bestuur van het Landschap *Drenthe* verleend, 1690—1790.

5°. De voormalige Gilden in *Drenthe*. Bijdrage tot de kennis van den gang en den voortgang der Ambachtsnijverheid enz. in dat Landschap.

6°. Verslag, aan het Landschaps-bestuur van *Drenthe* gedaan, omtrent het afleggen van geloofsbelijdenis door den Erfstadhouder *Prins* Willem V van Oranje, 1764.

7°. Verslag van den Predikant uit *Drenthe*, die ter zake van de Nieuwe Psalmberijming naar *'s Gravenhage* is afgevaardigd geweest. 1773.

Dit werkje zal niet minder dan 160 bladzijden of 10 vellen druks in groot octavo beslaan.

Prijs bij inteekening f 1.25, na sluiting der inteekening f 1.50.

De Uitgever verwachtte, dat de *Losse Bladen* bij iederen Drenthenaar en bij iederen beoefenaar der Geschiedenis van het Vaderland en van deze Provincie bijval zouden vinden, als meestal tot dusver onbekende bijzonderheden behelzende. Hij heeft zich in zijne verwachtingen niet te leur gesteld gezien, en vertrouwt, dat aan dit *vervolg* eene gunstige ontvangst zal te beurt vallen. De *Losse Bladen* en het *vervolg* maken ieder op zich-zelve een geheel uit.

VAN DRUTEN & BLEEKER te Sneek geven uit:

Dr. F. E. J. Cruger

GRONDBEGINSELEN

DER

NATUURKUNDE

door de eenvoudigste proeven toegelicht.

Naar de derde Hoogduitsche uitgave voor Nederland bewerkt door

W. M. LOGEMAN.

Met ruim 400 in den tekst gedrukte houtsneê-figuren.

2de Deel *f* 1 20.

Een boek, dat er geheel op berekend is, om den lezer in staat te stellen zich zelven en anderen de grondwaarheden der Physica aanschouwelijk te maken, zonder het gebruik van kostbare werktuigen en toestellen, alleen met behulp van PAPIERTJES, GLAASJES en BAKJES, die iedereen bij de hand heeft, en eenige METAALDRADEN, PLANKJES, HOUTJES en GLASBUIZEN, die gemakkelijk voor ***weinige stuivers*** te verkrijgen zijn.

Met nog een deeltje, dat ter perse is, is dit werk geheel compleet. Het buitengewoon groote debiet, dat het nu reeds te beurt valt, maakt overigens elke aanbeveling overbodig.

Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 2den October 1857 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den 11den October 1857, no 61, en geregistreerd te 's Gravenhage den 15den October daaraanvolgende, zijn aan **BASTIAAN KLIJN**, van beroep Zaakwaarnemer, wonende te Smilde, Provincie Drenthe, gegeven al de Regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan art. 486 van hetzelfde Wetboek.

's Gravenhage, den 16den October 1857.

G. VAN DER JAGT Wz.
Procureur bij den Hoogen Raad.

KENNISGEVING.

De COMMISIE uit het Provinciaal Geregtshof in *Drenthe*, belast met het afnemen der **EXAMINA** aan de adspiranten voor het Notaris ambt, berigt, dat zij tot dat einde zal vergaderen op maandag den 23 November 1857 des voordemiddags te tien uur en zoo noodig op de volgende dagen dier maand aan het locaal aan gemeld Geregtshof, zullende zij die tot het bedoeld examen verlangen te worden toegelaten, zich bij een verzoekschrift aan haar moeten aanmelden voor of op den 7den November eerstkomende met overlegging van de stukken gevorderd bij artikel 13 der Wet op het notaris ambt van den 9 Julij. 1842 (Staatsblad no. 20.)

Assen den 17 October 1857.

B. SERVATIUS, Proc. Generaal.

De Commissie voornoemd,
W. TONCKENS.
J. H. WESTRA.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 11—18 Oct. Ondertr. Albert Luchies met Hendrikje Meijer. — Geh. Geert Maatjes en Hilligje Klein. — Annigje Perfors geb. Kaptein, van d.; Jentje Strijker, van z.; Hermanna Everts geb. Post, van d.; Grietje Zeilemaker geb. Geugjes, van d.; Annichje Kroezen geb. Benjamins, van d.; Johanna Koster geb. Vos, van z.; Trijntje Strijker geb. Bo[illegible] van z.; Elsje Kaptein geb. Zomer, van d.; Grietje Santing geb. Kleine, van d.; Elizabeth Vowinkel, geb. Booij, van d.; Jentje Okken geb. van Noord, van d.; Hendrikje Doldersum geb. Schonewille van z. — Overl. Hendrikjen Gort, ruim [illegible] j.; Okko Fritsers Okken, laatst echtgenoot van Marchijn Bo[illegible]velt, ruim 77 j.; Aaltje Kremer, 1 j. en 4 m.; Jan Koster, ruim 1 j.; een levenloos kind van 't vrl. gesl., van Klaas Jan Dragt en Annigje Reints Jonker; Egbert Slot, 3 j.; Albe[illegible] Veld, ruim 21 j.; Hillegonda Coelingh, ruim 3 m.; een levenloos kind van 't vrl. gesl., van Harm Bremer en Geertru[illegible]da Dekker.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 16 Oct. TARWE tot vorige prijzen bij kleinigheden aan consumtie verkocht; 131 ℔ witbonte Poolsche f 400; 130 ℔ bonte dito f 378; 128 ℔ dito f 360; 156/2 ℔ jarige Geldersche f 328; 134 ℔ nieuwe Bovenlandsche f 330, 124 ℔ jarige Groninger f 240; 131 ℔ nieuwe dito f 29[illegible] a/Zaan. — ROGGE. Archangel iets lager, Petersb. tot vorige prijzen bij partij aan consumtie, ongedroogde prijshoudend 120 ℔ Archangel f 184; 119 ℔ dito f 180 a/Zaan; 118, 11[illegible] ℔ Petersburger f 177; 179; 115, 117 ℔ dito f 170, 175 bij gerijf; 122 ℔ Belgische f 210; 124 ℔ Pruissische f 215. — GARST, HAVER en BOEKWEIT zonder handel. — KOOLZAAD slap en merkelijk lager afgegeven; op 9 vat Olie in Oct. £ 76; Nov. £ 76$\frac{1}{2}$; April £ 79$\frac{1}{2}$. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE merkelijk lager; op 6w. f 45$\frac{3}{4}$, Vliegend f 44$\frac{1}{2}$, f 44; lo. Nov. en Dec f 44$\frac{1}{2}$, 43$\frac{1}{2}$; Me[illegible] f 45, 44$\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$. — LIJNOLIE slap; op 6w. f 44$\frac{1}{2}$; Vliegend f 43$\frac{1}{4}$; 43; lo. Nov. f 42$\frac{1}{2}$, 41$\frac{3}{4}$; Dec. f 41$\frac{1}{2}$, 41; Voorj. f 40$\frac{3}{4}$. — HENNEPOLIE op 6w. f 47$\frac{1}{4}$; Vliegend f 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 90 a f 95. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 11$\frac{1}{2}$ a f 14$\frac{1}{2}$.

SCHIEDAM, 15 Oct. MOUTWIJN f 19 per vat contant waartoe veel is omgegaan. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 23 a f 23$\frac{1}{2}$ per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1857.

	pct.	16 Oct.	17 Oct.		pct.	16 Oct.	17 Oct.
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	$62\frac{1}{4}$	$62\frac{1}{2}$	*Polen*,			
" "	3	$75\frac{1}{8}$	75	Aand. fl. 500		f 153	154
" "	4	$95\frac{7}{16}$	$95\frac{1}{8}$	Obl.	4	$78\frac{1}{2}$	79
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$	$87\frac{7}{8}$		*Spanje*, Obl.	$1\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{16}$	$25\frac{3}{16}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	$147\frac{1}{2}$	$146\frac{1}{2}$	Obligatien	3	$41\frac{1}{4}$	$41\frac{3}{4}$
O. I. Leening	4			Binnenl.	3	$36\frac{1}{2}$	$36\frac{1}{8}$
Aand.R.Spw.				Amortisable	6		[illegible]
Aand.R.Spw.	$4\frac{1}{2}$			Bewijz. Coup.	$5\frac{1}{2}$		
Ned. B.				*Oostenrijk*,			
Maats.Weld.				Oblig. Goll	5		
Rusland,				» »	4	60	$60\frac{1}{8}$
Obl. Hope	5	$103\frac{1}{2}$	$103\frac{7}{8}$	» Metal.	5	$71\frac{9}{16}$	72
Dito 1831/33	5	$92\frac{1}{2}$		» RenteAm.	5	84	$84\frac{1}{2}$
Cert. 1840	4	$84\frac{1}{4}$		» Nation.	5	$73\frac{3}{4}$	73
» Stieglitz	4	$84\frac{1}{8}$	$84\frac{3}{8}$	» »	$2\frac{1}{2}$	$37\frac{3}{8}$	$37\frac{1}{2}$
» Nieuwe	4	$83\frac{5}{8}$		*Belgie*, Cert.	$2\frac{1}{2}$		
» 5e Serie	5	$97\frac{3}{8}$	$97\frac{5}{8}$	Rothschild	$2\frac{1}{2}$	51	$50\frac{1}{2}$
» 1855 6e S.	5	$98\frac{5}{8}$	99	*Portug.*, Obl.	3	$43\frac{9}{16}$	$43\frac{7}{8}$
Cert. v. Ass.	6		$74\frac{1}{2}$	Brazilien	5		
				Weener aandeelen	4	309	308

16 Oct. Bij vernieuwing was de markt algemeen willig gestemd, vooral wat betreft de Oostenrijksche en Spaansche fondsen.

17 Oct. Voor nationale fondsen werden wederom hoogere prijzen bedongen.

Aandeelen Handel-Maatschappij daarentegen waren merkelijk lager.

Spaansche, Russische en Oostenrijksche hebben zich op nieuw in prijs verbeterd; de laatstgenoemden sluiten echter minder geanimeerd.

Van Zuid-Amerikaansche vervolgden de Venezuelasche hunne vooruitgaande beweging; Grenadasche waren iets vaster. Mexikaansche minder geanimeerd.

DE VERTELLER ENZ.

De directeuren, kassiers en boekhouders van een Amerikaansche bank zitten bij elkander. De president zit aan het boveneind en zegt: „mijne heeren! het geld der bank hebben wij nu op billijke wijze gedeeld en er blijft nu niets meer over te doen dan te loten, wie vlugten zal met de schande der ontrouw."

De grootmajoor tot een onderofficier die zijne keukenmeid omhelst: „Wat, ongeluksvogel: doet gij daar! ik meende dat gij getrouwd waart." De onderofficier. „Neen majoor, ik heb mij tot nu toe altijd zoo beholpen.

De stads-klokkenist Stroebel gaat 's nachts in een goede wijnroes naar huis en vraagt aan de nachtwacht. „Hans, waar woont de stads-klokkenist?" Hans. „Maar maar mijn lieve mijnheer, dat zijt gij immers zelf" De klokkenist. „Ezel, dat weet ik al lang maar mijn huis kan ik niet vinden."

In de wittebroodsweken. Welk een genot! Zulk eene heerlijke haarlok van zijne bruid te mogen kussen en zwemmen in een zee van zaligheid. *Een jaar later.* De vrouw verschrikt. „Ach lieve Karel wat scheelt u, zijt gij niet wel." Karel met de hand krampachtig aan zijn halsdoek trekkende: „er was een haartje van u in de soep."

Bij gelegenheid dat een der leden der vertegenwoordiging van Adelaide den voorzitter wilde antwoorden op eene toespraak, behandelde hij ook de opvoeding, en riep in oratorische opgewondenheid uit: „Sir, wij moeten onze kinderen eene goede opvoeding geven!" Op dat oogenblik echter herinnerde hij zich, niet met kinderen gezegend te zijn, en poogde hij zijn gezegde te verbeteren, door te hervatten: „Sir, gij moet uwe kinderen eene goede opvoeding geven!" Maar bij die woorden schudde de voorzitter, die evenzeer kinderloos was, het hoofd en glimlachte. Daardoor werd de redenaar geheel van zijn stuk gebragt, en onder het lagchen van het geheele huis, vervolgde hij: „Sir gij, zij en wij moeten de kinderen eene goede opvoeding geven."

De handel in katten verkrijgt te New-York een grooten omvang. Onlangs zond een koopman dier stad eene lading katten naar Malta. Gedurende de terugreis brak een hevig onweder los, en iemand riep, waarschijnlijk schertsende, uit: dat de katten duivels waren, en dat zij het vaartuig naar de hel zouden voeren. Dit was genoeg voor de bijgeloovige bemanning, om te eischen, dat men de katten zou loslaten, die daarop allen werden verdronken. Thans eischt de eigenaar der katten, van den eigenaar van het schip, eene schadevergoeding van 50 dollars per kop, waardoor zijn geheele eisch 2650 dollars (f 6625) beloopt.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** te Assen.